

proti peščenemu bregu,
kjer so zasute
raztrgane rože.

Kličem te.
Sredi ulice,
kjer smejoči se starec
jokajoč pripoveduje pravljico
o raztrganih sanjah.

Kličem te.

VRNITEV

Miroslav Košuta

Sprejela me boš
z očmi velikimi od pričakovanja.
Z dolgimi sencami
bo poplesaval večer,
razpuščen v tvojih laseh,
in ti ne boš rekla ničesar,
da ne bi preslišala
njegove tišine.
Sprejela me boš
s teminami, ki ti jih je vžgal
suhi veter
s svojo povestjo o pesku,
ki na obrežju puščav
brezupno čaka dežja.

Izmed orumenelih trav
se bodo v sivih jatah
razbežale misli,
v rosnem dihu naju bo življenje
privilo vase:
sprejela me boš
spočita od zaupljivosti.